

REKOMENDACJA (fragmenty)

Prezentowane na wystawach indywidualnych („Skin on skin” w Chicago, „Relacje” w Warszawie, „Pisz litery” w Bolesławcu, „Wors on paper” w Chicago, „Paintings” w Chicago) prace pokazują, że rysunek i malarstwo w twórczości Agaty Czeremuszkin-Chrut funkcjonują na zasadzie pełnego partnerstwa. I tak z jednej strony niezwykle oszczędne w ilości użytych śladów obiekty Agaty Czeremuszkin-Chrut zdają się świadczyć o jej zaakceptowaniu rysunku jako możliwie lapidarnego sposobu opisywania świata. Stąd postać ludzka przedstawiona w jej pracach w dramatycznym, ekspresyjnym geście, zamyka się zwykle w kilku liniach i plamach rezygnując z pokusy definiowania detalu, pointowania kompozycji elementami portretowymi – pozwalającymi wyróżniać kolejnych bohaterów jej prac. Można więc podejrzewać, że autorce nie chodzi o opowiadanie o ludzkiej kondycji „na przykładach” lecz jej twórczy wysiłek koncentruje się na próbach znalezienia ekwiwalentów energii samej w sobie. Próbuje powołać do życia rodzaj hieroglifów, pojęć abstrakcyjnych zamiast szukać dla nich alegorii, tworzyć na ich temat przypowieści. U podstaw twórczej aktywności Agaty Czeremuszkin-Chrut znajduje skumulowaną emocję, która zawsze będzie szukała wyjścia w języku ekspresji. (...) Myślę, że największą zaletą Agaty Czeremuszkin-Chrut jest nie tyle chęć porządkowania języka sztuki z całą stosowną gramatyką, co chęć zawarcia choćby najbardziej dramatycznego komunikatu w formie maksymalnie oszczędnej. A że przy okazji przyjdzie zrezygnować jej z czystości poszczególnych dyscyplin, sformułować przesłanie ze zbitki elementarnych śladów – wyróżników różnych warsztatów twórczych – tym lepiej dla potencjału ekspresji, których autorka chciałaby nacechować swoje dokonania.

dr hab. Jolanta Jastrząb
Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach